

“Το Ολοκαύτωμα του Αρκαδίου ήταν αποτέλεσμα θρησκευτικού φανατισμού”!

Κεφάλαιο 19ο

Οι άνθρωποι μερικές φορές κάνουν κακή χρήση του περιεχομένου της θρησκείας και τη χρησιμοποιούν σαν όπλο εναντίον των αντιπάλων τους και σαν μέσο για να εξυπηρετούν τα συμφέροντά τους. Ο θρησκευτικός φανατισμός οδηγεί σε υπερβολές, καταστροφές, στην απώλεια της ζωής των ανθρώπων, ακόμη και σε πολέμους εμφύλιους ή πολέμους μεταξύ διαφορετικών κρατών. Τέτοια φαινόμενα υπάρχουν πολλά στην ιστορία, όπως ο θάνατος στην πυρά κατά το Μεσαίωνα, η Ιερά Εξέταση, οι Σταυροφορίες, το Τζιχάντ των Μουσουλμάνων (θρησκευτικός πόλεμος για τη διάδοση του ισλάμ) κ.ά.

Εικόνα 19.6:
Η μονή του Αρκαδίου

Προσπάθησε να θυμηθείς από την ιστορία κι άλλες περιπτώσεις, κατά τις οποίες οι άνθρωποι με την πίστη τους έχουν κάνει τον κόσμο καλύτερο ή με το φανατισμό τους έχουν φέρει την καταστροφή.

Στην εικόνα βλέπετε

πως χαρακτηρίζεται στα βιβλία του δημοτικού ο αγώνας των Ελλήνων για ελευθερία: Ως “αποτέλεσμα θρησκευτικού φανατισμού”!

Ποιο γεγονός χαρακτηρίζεται έτσι; Το Ολοκαύτωμα του Αρκαδίου στο οποίο οι Κρήτες επαναστάτες ανατινάχθηκαν με τους Τούρκους που τους πολιορκούσαν για να μην συλληφθούν αιχμάλωτοι!

Και αυτό το κορυφαίο γεγονός της ελληνικής ιστορίας ανάλογο με αυτό άλλων κορυφαίων στιγμών της ελληνικής ιστορίας, όπως το Κούγκι στο Σούλι, η έξοδος του Μεσολογγίου κλπ που έκαναν πράξη τον στίχο του εθνικού ποιητή “Καλύτερα μιας ώρας Ελεύθερη ζωή, παρά 40 χρόνια σκλαβιά και φυλακή) διδάσκεται στα παιδιά μας ως αποτέλεσμα ούτε λίγο ούτε πολύ, “τζιχαντισμού”!

Δυστυχώς οι περισσότεροι από εμάς δεν έχουμε ιδέα πως διδάσκονται ιστορία τα παιδιά μας. Πρέπει να ασχοληθούμε για να πιέσουμε για την αποκατάσταση της ιστορικής εκπαίδευσης, που έχει υποστεί πλήγματα από νεοταξίτες “εκπαιδευτικούς”.

Και τώρα λίγα λόγια για το ηρωικό γεγονός. Το 1866 οι Έλληνες έδειξαν για άλλη μια φορά πόσο αγαπούν την ελευθερία. Ο Κωνσταντίνος Γιαμπουδάκης βάζει φωτιά στην πυριτιδαποθήκη στη μονή Αρκαδίου και ανατινάζει την ανατολική πτέρυγα της μονής, καταπλακώνοντας Χριστιανούς και Τούρκους.

Οι αγώνες των Κρητικών κατά των Τούρκων μέχρι να επιτύχουν την ένωσή τους

με την Μητέρα Ελλάδα κράτησαν αιώνες και αποτελούν ένα λαμπρό Έπος ηρωισμών και θυσιών! Ένα από τα πιο ένδοξα επεισόδια του Έπους αυτού είναι το εκθαμβωτικό ολοκαύτωμα της Μονής Αρκαδίου.

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ

Την άνοιξη του 1866 οι Κρήτες επαναστάτησαν για μια ακόμη φορά. Μετά από μάχες σε πολλές περιοχές, ο Διοικητής του Τουρκικού Στρατού Μουσταφάς Πασάς με 15.000 άνδρες και 30 τηλεβόλα κίνησε κατά της Μονής Αρκαδίου (Κέντρο Αγώνος περιοχής Ρεθύμνης) και την 7η Νοεμβρίου την πολιορκήσε από παντού.

Μέσα στη Μονή βρίσκονταν 964 άτομα. Μαχητές ήταν μόνο 259. Οι άλλοι ήταν γέροι και γυναικόπαιδα. Ανάμεσά τους ήταν και η οπλαρχηγός - ηρωίδα - Χαρίκλεια Δασκαλάκη (Δασκαλάκαινα), κόρη, σύζυγος και μάνα πολεμιστών. Ο πατέρας της είχε σκοτωθεί σε προηγούμενη επανάσταση, 3 γιοι της σκοτώθηκαν στην επανάσταση εκείνης της χρονιάς (1866), ο δε σύζυγός της ήταν απόγονος του Εθνομάτρυα Δασκαλογιάννη.

Ηγούμενος ήταν ο Γαβριήλ Μαρινάκης, εξέχουσα προσωπικότητα, αστείρευτη πηγή πατριωτισμού και θάρρους. Ήταν το καταφύγιο των καταπιεζομένων που τους εμπύχωνε με τις επαναστατικές ιδέες της ελευθερίας και της Ένωσης με την Ελλάδα. Φρούραρχος ήταν ο Ανθυπολοχαγός Ιωάννης Δημακόπουλος, που πήγε εθελοντής στην Κρήτη.

Στις 8 Νοεμβρίου, μετά την λειτουργία, ο Ηγούμενος είπε στους πολιορκημένους: “Παιδιά μου, αδέρφια μου, γλυκύτερος και δικαιότερος θάνατος δεν υπάρχει από το ν’ αποθάνει κανείς υπέρ Πίστewς και Πατρίδος... Ζήτω η Ελευθερία!”.

Ο νεαρός Φρούραρχος Δημακόπουλος είπε στους μαχητές: “Θα πολεμήσουμε ως άνδρες για την Πίστη και την Πατρίδα”.

Οι άνδρες πήγαν στις πολεμήστρες και τα γυναικόπαιδα τους προμήθευαν με πυρομαχικά.

Επικρατούσε γενικός ενθουσιασμός και πνεύμα αυταπάρνησης και αυτοθυσίας. Γι’ αυτό όταν οι Τούρκοι ρώτησαν τους Έλληνες αν θα παραδοθούν, ο Ηγούμενος τους απάντησε: “Θα πολεμήσουμε!” και ύψωσε το Λάβαρο και τη Σημαία. Και σε άλλες προτροπές του Μουσταφά να παραδοθούν, απαντούσαν: “Μόνο νεκροί θα παραδοθούμε!”

Όλοι πολέμησαν ηρωικά. Η Δασκαλάκαινα 3 φορές ξανασήκωσε τη Σημαία που κατέβαζαν τουρκικές σφαίρες. Οι λίγοι αψηφούσαν τους πολλούς και οι επιθέσεις

της πρώτης μέρας εξουδετερώθηκαν από τους πολιορκημένους.

ΤΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ

Τα πολεμοφόδια όμως ήταν ελάχιστα, βοήθεια απ' έξω δεν ήταν δυνατό να φθάσει και η αριθμητική υπεροχή των Τούρκων ήταν συντριπτική (15.000 έναντι μόνο 250 Ελλήνων). Όλα προμηνούσαν το φριχτό τέλος του δράματος! Τη νύχτα ο Γαβριήλ κοινώνησε τους πολιορκημένους, που είχαν αποφασίσει ν' αντισταθούν "μέχρις εσχάτων".

Το πρωί της 9ης Νοεμβρίου οι Τούρκοι κατόρθωσαν να γκρεμίσουν την σιδερένια πόρτα και μπήκαν στη Μονή. Οι Έλληνες, αποφασισμένοι να πεθάνουν, πολεμούν με αφάνταστο ηρωισμό. Ως και οι μάνες αφήνουν τα παιδιά τους και μάχονται μαζί με τους άντρες τους. Αλλά η Μονή έχει γεμίσει πια από Τούρκους. Ο Γαβριήλ σκοτώνεται...

Τότε ο Κων/νος Γιαμπουδάκης φωνάζει: "Όποιος θέλει την τιμή και την υπόληψή του να 'ρθει να καεί μαζί μας!". Όσοι τον άκουσαν τον ακολούθησαν στην μπαρουταποθήκη... Ο Γιαμπουδάκης άφησε ανοιχτή την πόρτα κι όταν είδε πως μπήκαν μέσα και πολλοί Τούρκοι, άδειασε την πιστόλα του στο μπαρούτι και τινάχτηκαν όλοι στον αέρα, μαζί και 100 Τούρκοι!

Έτσι ο Γιαμπουδάκης πήγε ν' ανταμώσει τον καλόγερο Σαμουήλ και τον Χρήστο Καψάλη, που πέρασαν στην αθανασία με τον ίδιο τρόπο, στο Κούγκι και στο Μεσολόγγι!

ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ

Βλέποντας οι Τούρκοι τις μεγάλες απώλειές τους συνέχισαν με μεγαλύτερη λύσσα τις σφαγές και τους βανδαλισμούς. Πυρπόλησαν τον Ναό του Σωτήρος και "κουράστηκαν να σκοτώνουν" σύμφωνα με περιγραφή ενός Άγγλου.

Από τους 964 πολιορκημένους διέφυγαν τελικά μόνο 3 ή 4 και αιχμαλωτίστηκαν 114. Τους υπόλοιπους που επέζησαν τους σκότωσαν οι Τούρκοι με βασανιστήρια και λογχισμούς. Τα οστά τους φυλάσσονται τώρα στη Μονή, σαν ιερά κειμήλια. Τον ίδιο τραγικό θάνατο είχε και ο Φρούραρχος Δημακόπουλος, που αποδείχθηκε γενναίος πολεμιστής.

Οι σφαγείς έκοψαν το κεφάλι του Γαβριήλ και το παρέδωσαν στον Μουσταφά. Από τους Τούρκους σκοτώθηκαν 1.500. Η Δασκαλάκαινα σώθηκε και έδωσε τις πληροφορίες γι' αυτή την εποποιία. Όταν αργότερα πήγε στην Αθήνα και κυκλοφορούσε με τα μισοκαμμένα ρούχα της, οι Αθηναίοι ξεσπούσαν σε

ζητωκραυγές!

Πηγή: defencenet.gr